

ת"פ 57569/02/14 - מדינת ישראל נגד ערד - בראסרי בע"מ

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

15 אפריל 2015

ת"פ 57569-02-14 מדינת ישראל נ' ערד - בראסרי בע"מ

בפני
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד חניה אנטואנט
נגד
ערד - בראסרי בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אלי כהן

החלטה

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום בשל אי העברת כספים שניכתה משכרם של 4 עובדים לקופת הפנסיה בתוך 30 יום. הנאשמת טוענת כי יש לבטל את כתב האישום נגדה מטעמים של הגנה מן הצדק או בשל זוטי דברים.

2. טוענת הנאשמת כי בשל טעות, לא ברור של מי, לא הועברו הכספים לקופת הפנסיה במועד. עם זאת משנתגלתה הטעות, הסכומים הועברו במלואם, ואיש מן העובדים לא נפגע בשל כך. לטענתה לנוכח הודאתה ובשל נסיבות העניין, היינו חילופי בעלים ומצבה הכלכלי של הנאשמת, אין זה צודק להרשיעה. הנאשמת מוסיפה כי נסיבות העניין והעבירה עצמה מצביעים על כך כי יש לזכותה בשל זוטי דברים. כמו כן לנוכח השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום, תיקון המחדל, היקף העבירה (130 ₪) ואי יכולתה של הנאשמת לתקן את המעשה בשעת ביצוע העבירה, נכון יהיה לזכותה.

3. המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי טענת הגנה מן הצדק יש להעלות בהזדמנות הראשונה. זאת לא עשתה הנאשמת. מהבקשה עולה כי הנאשמת מודה כי ביצעה את העבירות המיוחסות לה. משכך, לא נפל פגם בשיקול דעת המאשימה או באופן התנהלותה. על כן אין מקום לביטול כתב האישום. זאת ועוד, אופן הצגת העובדות בבקשה אינו נכון ואינו רלבנטי לעניין. משלא נפל פגם בהתנהלות המאשימה, יש לדחות את הבקשה.

4. סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי:

"לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן-
(10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק
והגינות משפטית".

עם זאת, הטענה כי ניהול ההליך נוגד את עקרונות הצדק וההגינות המשפטית לא תתקבל אלא
במקרים חריגים וקיצוניים בלבד, ולא כדבר שבשגרה. מדובר במקרים מיוחדים שבהם עצם קיומו של
ההליך הפלילי כרוך בעיוות דין ובפגיעה בתחושת הצדק עד כי מוצדק לבטל את כתב האישום מבלי לדון
בו לגופו (עפ (ארצי) 25249-05-10 **מדינת ישראל נ' עלי עליאן**, ניתן ביום 07.03.2011).

5. לא כך הוא בענייננו. כפי שעולה מבקשת הנאשמת, אין מחלוקת כי **הנאשמת אכן ביצעה** את
העבירות המיוחסות לה, ולא העבירה כספים שניכתה משכרם של העובדים לקופת הפנסיה במועד, ועל
פי הוראות החוק. משכך, יש הצדקה מלאה להגשת כתב האישום וניהול ההליך נגדה. בל נשכח כי
הנאשמת ניכתה סכומי כסף משכרם של העובדים, אך בחרה שלא להעבירם ליעדם - קופת הפנסיה -
והשאירה אותם בידיה בניגוד גמור להוראות החוק. אין בעובדה שמדובר בסכומים לא גדולים כדי
להפחית מחומרת המעשה, ובוודאי שהנאשמת אינה זכאית לחסות תחת כנפי ההגנה מן הצדק, שכן
ניהול ההליך מתיישב היטב עם עקרונות של צדק, והוא נועד בין היתר להרתיע מעבידים אחרים.

6. לאור האמור לעיל גם אין מדובר כלל ועיקר בזוטי דברים. סעיף 34"ז לחוק קובע כי:

"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס
הציבורי, המעשה הוא קל ערך".

אי העברת כספים לקופת הפנסיה במועד אינו עונה על ההגדרה הנ"ל, ולא בכדי קבע המחוקק עונש
בצידה של עבירה זו. טענת הנאשמת כי טרם איתרה את האחראי למחדל אינה מפחיתה כהוא זה
מחומרת המעשה. היה על הנאשמת לנהל את עסקיה על פי הוראות החוק. יתר על כן, אי העברת
כספים במועד עלולה לפגוע בזכויותיהם של העובדים ואף לגרום להם נזק ממשי. משכך יש לדחות את
הבקשה.

לפיכך נדחות טענות הנאשמת הן לעניין הגנה מן הצדק והן לעניין זוטי דברים.

הנאשמת העלתה בבקשתה גם נימוקים להקלה בעונש, אולם בתיק זה טרם התקיימה הקראה, והנאשמת לא התייחסה באופן פורמלי לכתב האישום ולעובדות המפורטות בו.

לפיכך התיק נקבע להקראה ביום 12.5.2015 בשעה 13:30.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשע"ה, 15 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.